

[Harald Petersen.]

at have haft det Indtryk, at den højtærede Udenrigsminister efter den Jeppe Aakjærskes Recept har „baaret med Smil sin Byrde og draget med Sang sit Læs“.

Den højtærede Udenrigsminister har forleden Dag givet den Forklaring paa Fænomenet, at han som Ikke-Politiker længst muligt har villet undgaa at fremkalde en Regeringskrise. Men det er et Fejlsyn. I disse Spørgsmaal er den højtærede Udenrigsminister i højeste Grad Politiker, han er nemlig Udenrigspolitikere, hvad der i min Bedømmelse altid har vejet tungest til ved Behandlingen af hele det Problemkompleks, som det her drejer sig om. Og hvis den højtærede Udenrigsminister virkelig i 2 samfulde Aar ikke har kunnet tage noget Medansvar for den Politik, som den tidligere Regering og Regeringspartiet har ført, men har siddet og luret paa noget ganske andet af bare Loyalitet, ja, saa forekommer det mig, at Udenrigsministeren derved, maaske ubevidst, er kommet for Skade at udvise den største Illoyalitet mod dem, der har været hans Medarbejdere gennem 2 Aar.

Af mange Grunde, personlige og udenrigspolitiske, beklager jeg derfor stærkt, at den højtærede Udenrigsminister har bragt sig i en saa uheldig og tvetydig Situation over for sine tidligere Medarbejdere, som sket er. Jeg beklager det ikke mindst af den Grund, at den Tillidens Atmosfære, som gerne skulde omgive Lederen af vor Udenrigspolitik, fremtidig vil savnes i betydelige Kredse til Skade for alle og til Gavn — eller rettere sagt desværre ikke til Gavn for nogen eller noget.

Petra Petersen: Gennem en Menneskealder har dygtige Kvinder, støttet af fremskridtsvenlige Mænd, ført en Kamp for Kvindens personlige og politiske Frigørelse. Dette Arbejde har ført store Resultater med sig, men een Ting har man ikke opnaaet, nemlig det, der er lige saa vigtigt, hvis Kvinden skal nyde Frugterne af den politiske og personlige Frihed, den økonomiske Frigørelse. Der er kun en ganske lille Gruppe af de selverhvervende Kvinder her i Landet, der er økonomisk paa lige Fod med Manden. Der er vore kvindelige Læger, Sagførere, Lærere og Kvinder i overordnede Stillinger i Stat, Kommune og i Erhvervslivet. En langt større Gruppe er Fabriksarbejderskerne, det almindelige Kontor- og Butikspersonale og de mange Kvinder inden for husligt Erhverv, f. Eks. ved Rengøring, Vask o. lign. Disse Kvinders Lønninger ligger stadig langt under, hvad den mandlige

Arbejder opnaar. Forholdene her i Landet er paa de sociale Omraader blevet betydelige skærpede under Besættelsen og i Aarene efter. I vore Nabolande, Norge og Sverige, er Sociallovgivningen undergaaet betydeligt Forbedringer, medens man i Danmark ikke alene har bremset al Udvikling til det bedre, men ogsaa paa visse Omraader har forringet Lovgivningen. Man har gjort det direkte ved at ophæve Rabatkortordningen, hvor man ikke gav noget til Gengæld, og man har forhøjet Prisen paa Spædbørnsudstyret. Indirekte har man væltet den ene Skattebyrde efter den anden over paa den daarligst stillede Del af Befolkningen. Derfor melder der sig i Dag Problemer, som Rigsdagen ikke kan sidde overhørig, hvis man ønsker at indfri de Løfter, man giver forud for hvert eneste Valg. Jeg hører til dem, der mener, at det vilde være sundt, om Vælgerne en Gang imellem vilde tage Partiernes Valgmateriale frem og se, om de mange Løfter blev holdt. Alle Partiers Valgmateriale indeholder Løfter om en bedre Familiepolitik, og der er Partier, der tager Patent paa at være Familiernes og Hjemmenes Beskyttere. Et af de store Problemer i Dag er Mødrene og Børnene, og ikke mindst den enlige Moder har Krav paa, at der nu tages fat paa at forbedre Lovgivningen.

Der findes i Danmark ca. 100 000 enlige Mødre — eller med andre Ord, hver tiende Kvinde mellem 20 og 60 Aar hører til de enlige Mødre, og Tallet er i Dag stadig stigende. Det er stigende bl. a. paa Grund af, at Antallet af Skilsmisser er stærkt stigende. I 1921 var 10 pCt. af alle Kvinder over 20 Aar skilt, i 1940 var Tallet steget til 27 pCt., og vore Sagførere kan tale med om en betydelig Stigning siden da. Socialministeriets Undersøgelse af børnerige Familiers Forhold, en Undersøgelse, der blev foretaget i 1944, viste, at der i København fandtes ca. 10 000 Familier, der var børnerige, det vil sige, at de havde 3 Børn eller flere. Af disse var 10 pCt. enlige Kvinder.

De enlige Mødre, der omfatter den ugifte Kvinde, den forlattede, fraseparerede eller skilte Kvinde samt Enkerne, er alle, hvis de tilhører den store Gruppe af Kvinder i Arbejderklassen, daarligt stillede. En ikke ringe Rolle spiller de fortvivlede Boligforhold for de enlige Mødre. Den ugifte Moder, der ofte hører til de helt unge, kan vanskeligt faa nogen Steder at bo med sit Barn, de lejede Værelser er meget for dyre, de egner sig ikke til Mødre med Smaabørn, og mange ønsker ikke en ung Kvinde med et Barn boende. Den anden Kategori af enlige Mødre — de, der har været gift — bliver ofte ved